

Beste allemaal,

in juli en augustus dit jaar zijn we zeven weken op verlof geweest. We konden weer wonen in het huis in Hoogeveen waar we in 2009 ook waren. Daar waren we heel blij mee, want vooral voor de meisen was het heel fijn om naar een bekende plek te gaan.

We hebben het dit jaar op verlof wat rustiger aan gedaan dan andere jaren. Na een periode van veel stress (hierover hebben we in de vorige nieuwsbrief geschreven) waren we wel aan wat rust toe. We hebben minder afspraken gemaakt en meer leuke dingen gedaan als gezin. Zo zijn we bijvoorbeeld naar het Verkeerspark in Assen

geweest, waar we een Nederlandse klasgenoot van Emily uit Nairobi tegenkwamen. De meisen hebben ook veel gelogeed bij hun grootouders en hebben daar enorm van genoten. Een hoogtepunt voor hen was fietsen in het verkeer, iets wat ze thuis niet kunnen doen. Het viaduct op en af was helemaal geweldig.

We hebben op de zondagochtenden in verschillende kerken een presentatie gedaan. Na de dienst ontmoetten we de zendingswerkgroepen van die kerken, om hen de gelegenheid te geven ons wat beter te leren kennen en vice versa. We hebben de presentaties en ontmoetingen als heel bemoedigend ervaren.

Afval

Tijdens het verlof in Nederland viel het ons ook weer op hoezeer alles geregeld is met betrekking tot afvalverwerking. De ene week de groenbak buiten, de andere week restafval, en dan nog het scheiden van plastic, oud papier, glas en chemisch afval. In Nairobi werkt dat wat anders, hier wordt afval gescheiden in brandbaar en mogelijk brandbaar. Dus regelmatig staat onze tuin blauw van de rook wanneer de mensen aan de overkant van de straat dat aan het uitproberen zijn. Bij winkels hier wordt door de kassahulp je pakje kaas nog verpakt in een plastic zakje voordat men het in een plastic zak stopt. Deze zakjes worden overal voor gebruikt totdat ze door iemand die ze niet meer nodig heeft van zich afgeworpen worden en dan met alle winden meewaaien en in een boom of sloot blijven hangen.

Als Nederlander en als christen vinden we het niet meer dan normaal dat je probeert om afval te verwerken zodat het niet in de prachtige natuur van het land terecht komt. Voor plastic en metaal zijn inmiddels wat recycling projecten opgezet. Dit zijn meestal kleine bedrijfjes die flessen en bakjes op komen halen bij verschillende compounds en dat dan schoonmaken en versnipperen zodat een fabriek daar dan weer andere producten van kan maken. Binnen MAF en op onze compound zijn we daarom alle plastic aan het inzamelen. Wanneer we de berging vol hebben bellen we iemand die dan met een kruiwagen langs komt om het op te halen. Dit soort initiatieven beginnen wat van de grond te komen Maar batterijen kunnen we nergens inleveren, dus voorlopig verzamelen we die maar en nemen ze mee naar Nederland om ze daar op een meer verantwoorde wijze te laten verwerken.

Weer thuis

Inmiddels zijn we al weer 3 maanden thuis. De kinderen gaan weer met veel plezier naar school. Emily zit in groep 4 met juf Agnes en juf Kim, en Fiona zit in groep 2 met juf Betsie en juf Marijke. Margreet helpt op maandagochtenden weer in de schoolbibliotheek en heeft al weer heel wat kinderhoofdjes op luizen gecontroleerd.

Theo is weer aan het werk op kantoor in de MAF hangar. Voor ons verlof hebben we al geschreven over de veranderingen die in gang gezet waren. Die veranderingen zijn nu in volle vaart gaande: er is begonnen met de ontwikkeling van een web-versie van Wingman, de takenlijst van het Wingman team is nu veel meer beperkt tot ontwikkelen waardoor ze veel meer gedaan krijgen, en het team in Nairobi heeft tijdelijke uitbreiding gekregen.

Hulp

Brian was nog maar vrij kort bij MAF in Amerika aan het werk toen hij voor de Wingman conferentie naar Kenia werd gestuurd. Dit was zijn eerste reis buiten de Verenigde Staten en een echte cultuurschok voor hem. Er was voor hem geregeld dat hij eerst een week op bezoek kon bij een MAF basis in Congo en daarna doorreisde naar Nairobi. Op de conferentie bleek hij een enorme hoop ervaring en inzichten mee te brengen waar we veel aan hadden. Toen ik, Theo, daarom semi-serieus voorstelde dat hij wel in Nairobi kon komen helpen was zijn reactie, "Dat kun je echt wel vergeten, Theo, mijn verplichtingen in Nampa." Goed, ik hou wel van duidelijkheid en dus zochten we naar wegen om op afstand toch samen te kunnen werken.

Toen Brian na zijn Afrika reis weer terug in de VS kwam, was hij erg verbaasd dat zijn baas daar hem echt aanmoedigde om met ons team samen te werken. Enige tijd later sprak ik Brian via Skype en zegt hij opeens: "Weet je, er is iets heel raars aan de hand, want op de een of andere manier komen veel van onze verplichtingen hier tot een vrij natuurlijk einde of pauze moment. We hebben het er samen over gehad en ik kan waarschijnlijk wel samen met Laura voor een aantal maanden naar Nairobi komen."

Eind september zijn Brian en Laura in Nairobi aangekomen. Ze zullen hier tot eind maart zijn. Dit betekent dat we veel sneller bezig kunnen zijn met het ontwikkelen van delen van Wingman die over het internet kunnen worden gebruikt. Ik moet er eigenlijk niet aan denken dat we weer terug gaan naar het werken op afstand met vijf mensen uit vier verschillende culturen in vier locaties in drie verschillende tijdzones.

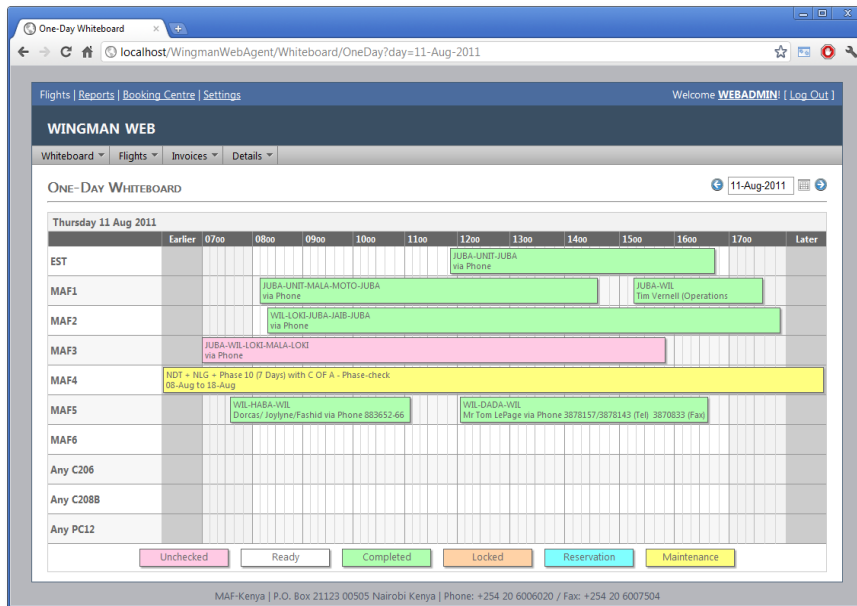
Eind september zijn Brian en Laura in Nairobi aangekomen. Ze zullen hier tot eind maart zijn. Dit betekent dat we veel sneller bezig kunnen zijn met het ontwikkelen van delen van Wingman die over het internet kunnen worden gebruikt. Ik moet er eigenlijk niet aan denken dat we weer terug gaan naar het werken op afstand met vijf mensen uit vier verschillende culturen in vier locaties in drie verschillende tijdzones.

Vernieuwing van denken

Wanneer je in de automatisering werkt moet je altijd door blijven leren, want de ontwikkelingen staan nooit stil. Zo heb ik al heel wat programmeertalen en -omgevingen meegekregen in de 15 jaar dat ik in de automatisering werk. Zoals ik al in eerdere nieuwsbrieven heb geschreven was de overgang naar de VB(visual basic).Net omgeving een hele vernieuwing van denken. Oplossingen werden soms makkelijker, maar het vereiste wel een andere manier van denken. Nu zit ik weer in zo'n omschakeling van denken, want we zijn in alle ernst met web-ontwikkeling¹ begonnen en dat werkt echt weer heel anders. Hoewel web nieuwer is dan Windows-ontwikkeling komt het met een groot aantal beperkingen. Het is te vergelijken met wanneer je gewend was om dingen via de telefoon te regelen en opeens wordt gedwongen om alles via briefwisseling te doen. Dit voelt in eerste instantie heel erg onhandig en inefficiënt aan.

¹ voor de techneuten onder de nieuwsbrieflezers: we zijn nu bezig met het ontwikkelen in ASP MVC naast de bestaande Windows Forms .Net 3.5 applicatie. En net nu we die stap aan het zetten zijn komen de vragen van de piloten voor Wingman iPad support.

Niet dat alle bestaande code nu weer herschreven moet worden, maar je moet opnieuw leren kijken naar de structuren. Oplossingen moeten hier en daar worden aangepast om zowel in de bestaande Windows omgeving als in de web omgeving te kunnen werken. Het is geweldig dat Brian al meer ervaring met de beide omgevingen heeft en ons handvatten geeft over hoe we de systemen het beste aan kunnen passen.

Dadaab

De meeste nieuwsbrieflezers zullen op het nieuws gehoord hebben over de hongersnood in de hoorn van Afrika. Dit werd tot onze verbazing meer in het nieuws gebracht in Nederland dan dat we er voor ons verlot over hoorden in Kenia. In Kenia zelf was de hongersnood beperkt tot de afgelegen plekken in het noorden en oosten. Maar juist dit zijn plekken die relatief moeilijk te bereiken zijn. Door specifieke donaties kon MAF extra vliegtuigen inzetten om die gemeenschappen van voedsel te voorzien. Mijn collega Anthony Chege van het Wingman team leidde tijdens ons verlot een voedselactie waardoor ruim 4 ton aan voedsel kon worden gekocht en getransporteerd naar het Turkana gebied in het noorden.

Vanuit buurland Somalië kwamen letterlijk hele volksstammen de grens over om voedsel en veiligheid te zoeken in Kenia. Ze waren op de vlucht voor zowel de hongersnood alswel de terroristische Al-Shabab organisatie, die van Somalië een moslimstaat wil maken naar het voorbeeld van Afganistan, en die voedselhulp door de VN in Somalië onmogelijk maakt. De vluchtelingen werden opgevangen in het bestaande tentenkamp Dadaab dat in de woestijn opgezet was met een capaciteit van 90.000 mensen, maar tegen de tijd dat u dit leest waarschijnlijk tegen de 500.000 mensen zal huizen. Daarmee is Dadaab qua populatie het grootste vluchtelingenkamp ter wereld en bovendien de derde stad van Kenia.

MAF heeft extra vluchten georganiseerd naar Dadaab, zodat de vele kleine hulporganisaties er makkelijk kunnen komen. Er is al een grote cholera-uitbraak in het kamp geweest en in de afgelopen dagen kwamen de berichten dat er opnieuw cholera is uitgebroken. Naast die tragedies in het kamp zijn er recentelijk ook twee Spaanse medewerksters van Artsen Zonder Grenzen uit het kamp ontvoerd naar Somalië door Al-Shabab mensen. Mede dit incident heeft ertoe geleid dat veel hulp-organisaties minder medewerkers naar het kamp durven te sturen en dat het Keniase leger Somalië is binnengetrokken in een poging om Al-Shabab militanten een halt toe te roepen, wat al tot granaat-aanslagen in Nairobi en in kerken in de omgeving van het kamp heeft geleid.

Persoonlijk merken wij weinig van de onrust in het noorden van Kenia. Na de granaat-aanslagen is de controle bij winkelcentra aangescherpt. De kofferbak van de auto wordt geopend en (oppervlakkig) doorzocht op explosieven, met spiegels wordt de onderkant van de auto even bekeken. Soms word je met een metaaldetector gecontroleerd. Deze extra controle veroorzaakt natuurlijk wel wat spanning, maar de eigenlijke dreiging is heel laag. De kans dat we bij een verkeersongeval betrokken raken is vele malen groter. We zijn dankbaar voor uw gebeden voor onze veiligheid.

Met vriendelijke groeten,
Theo & Margreet

Voor wie wil bidden

Dank met ons voor

- Brian en Laura
- Een goed verlof
- Alle positieve veranderingen op werkgebied in het afgelopen jaar

Bid met ons voor

- Veiligheid en gezondheid
- De situatie in noord-Kenia: de droogte, het opvangkamp Dadaab, en de strijd tegen de Al-Shabab
- Wijsheid voor het Wingman team in hun werk

Theo, Margreet, Emily en Fiona de Roo
P.O. Box 21123
Nairobi 00505
Kenia
theo.en.margreet@filternet.nl

Mobiel Theo +254 733 382977
Mobiel Margreet +254 733 382973

Skype margreet.de.roo en theo.de.roo

Verjaardagen:
Theo 9 april
Margreet 9 januari
Emily 15 juli (2004)
Fiona 22 augustus (2006)

De Nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van de familie de Roo. De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Theo en Margreet als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl. Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 65, 3840 AB Harderwijk. Vermeld daarbij dat het om de familie de Roo gaat. Giften kunt u overmaken op rekening 56.95.34.593 ten name van Stg. MAF Nederland t.a.v. familie de Roo.